

maatte rumme Misbrug, dog vil fremkalde Klager, saaledes at der herved faas Foranledning til at iværksætte en Undersøgelse, uden at man af Hensyn hertil behøver at give det offentlige et almindeligt Indseende med hele Erhvervslivets Aftaleforhold.«

Ved Siden af de nævnte Ændringsforslag stillede Venstre og Det konservative Folkeparti hver et Ændringsforslag, der gik ud paa at give Lovforslaget en væsentlig ændret Affattelse. Begge disse Ændringsforslag blev forkastet, hvorimod Ministerens vedtoges.

I den Form, som *Loven* herved fik, og hvortil et Flertal i begge Ting sluttede sig, indledes den i § 1 med en Bestemmelse om, at der til Udøvelse af Kontrol med Prisaftaler m. v. inden for privat Erhvervsvirksomhed nedsættes et *Raad* bestaaende af 9 *Medlemmer*. Uden for *Loven* falder dels Løn- og Arbejdsforhold, dels Virksomheder eller erhvervsdrivende, hvis Priser det offentlige i Henhold til særlig Hjemmel bestemmer eller godkender.

Den førstnævnte af disse Undtagelsesbestemmelser begrundede Ministeren under Rigsdagsforhandlingerne med, at »de Lønsatser, der fremkommer ved Forhandlinger mellem de to modstaaende Parter, som i høj Grad er afbalanceret gennem deres specielle Interesser, intet har at gøre med de Spørgsmaal, der her er Tale om«. I øvrigt henviste Ministeren til, at hele Spørgsmaalet om Løn- og Arbejdsforhold er legaliseret gennem Lovgivningen og hviler i Organer og Organisationer, som Rigsdagen har sat sit Stempel paa.

Som anført i Bemærkningerne til Lovforslaget og fremhævet af Ministeren under Rigsdagsforhandlingerne skal Kontrollen ikke blot omfatte egentlige Priser, men tillige *Takster*, *Vederlag* og *Avanceprocenter*. Og dette gælder, uanset om det drejer sig om materielle eller immaterielle Erhverv (herunder f. Eks. Sagførere, Læger, Arkitekter), ligesom der ikke gøres nogen Forskel paa, om den paagældende Bestemmelse er truffet ved Aftale mellem flere eller af en *Enkeltvirksomhed*, der i Kraft af sin Indflydelse er i Stand til helt eller delvis at beherske Markedssituationen (jfr. Tilføjelsen »m. v.« til Ordet Prisaftaler i Lovens Titel saavel som i § 1, 1. Stk.). Dette betegner en væsentlig Udvidelse, sammenlignet med den i 1931 trufne Ordning, der kun gjaldt visse nærmere angivne Prisaftaler, truffet af Truster, Karteller og lignende Sammenlutninger af monopolagtig Karakter.